

Clarens, 18. IV. 921.

Братни Дарови,

Най-септиб! Знаеш ли, че аз съм погнал
да се бунтувам? Защото можеш ли, да прѣ-
положа, че ще забравяш за Гибнера без
да се обадим? - Знаеш, пакъ аз имамъ
мисълта да се св. Кай ти прѣпороча
да прѣкараш нѣмто въ Горуци?
Кубанъ въ мѣ и азъ, че тѣмъ било прѣ-
ложено. За мене, и мое семейство, мислено
отомстване и едно лѣтно разорено
защото азъ съмъ сѣмъ въ мѣ. Но
за ще имамъ прѣдъ мѣ въ Горуци и мо-
же би, че се срещамъ въ Clarens.

Но нѣма какъ да се правя... И кой
знае, кога ще се видя пакъ. Мислено
мѣ въ Горуци, франки се правятъ.
Кай ти и азъ ще бѣде прѣдъ мѣ,
уви, да имамъ... Терминация най-
късно бѣло обратна на мѣ.

Но пакъ ти казвамъ нѣкои сѣмъ
на мѣ и азъ. Но добръ бѣше
да не бѣ мѣ писанъ никакъ, до ка-
къ нѣма нищо сѣмъ. Но ти въ
свѣтло, свѣтло и обично поиска
да ме забравяш, не падоурайки
не за мѣ, нѣмъ, нѣмъ, нѣмъ, нѣмъ.
Знаеш, нѣмъ, нѣмъ, нѣмъ, нѣмъ.

И ето какъ и азъ и ти сме
уложени и прѣдъ себе си и прѣдъ